

Sygn. akt XVII AmA 20/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Centrum Usług S.A. z siedzibą w W.,

dawniej (...) S.A. z/s w R.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 października 2013 r. nr (...)

I. Oddala odwołanie,

II. Zasądza od (...) Centrum Usług S.A. z siedzibą w W. na rzecz Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł. (siedemset dwadzieścia)

tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmA 20/14

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany), decyzją z dnia 30 października 2013 r. nr (...), wydaną na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 z późn. zm., dalej: uokik),

I. uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone w art. 24 ust. 1 i 2 uokik, działania (...) S.A. z siedzibą w R., obecnie (...) Centrum Usług S.A., (dalej: (...), przedsiębiorca, powód), polegające na:

1) niedopełnieniu obowiązków wynikających z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.nr 22, poz. 271z późn. zm., dalej: ustawa o ochronie niektórych praw konsumentów lub unpk), poprzez nieinformowanie konsumentów na piśmie, przed zawarciem z nimi umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, o prawie do odstąpienia

od umowy w terminie dziesięciu dni oraz zaniechanie wręczenia konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem firmy oraz adresem siedziby przedsiębiorcy;

2) nakładaniu obowiązków sprzecznych z art. 2 ust. 2 unpk., poprzez obciążanie konsumentów karą umowną (odstępnym) za odstąpienie od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, w przypadku odstąpienia przez konsumenta w terminie dziesięciu dni od jej zawarcia,

i nakazał zaniechania ich stosowania.

II. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik nałożył na (...) S.A. z/s w R. karę pieniężną w wysokości:

1) 351 306 zł z tytułu naruszenia opisanego w pkt I. 1)

2) 614 785 zł z tytułu naruszenia opisanego w pkt I. 2).

Ponadto obciążył (...) kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 143 zł.

(...) S.A. z/s w R., w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa UOKiK w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

- odnośnie pkt I.1) oraz II.2) decyzji:

1) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, iż (...) nie informuje konsumentów o ich uprawnieniach wynikających z art. 3 ust. 1 unpk oraz nie doręcza im wzorców formularzy o odstąpieniu od umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (dalej: umowa (...)) zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa podczas gdy (...) informuje o prawie odstąpienia w pkt § 5 ust. 8 „Regulaminu wykonywania usługi (...) przez (...) S.A.” oraz poprzez przekazywanie konsumentom oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa co skutkowało przyjęciem, iż (...) narusza zbiorowe interesy konsumentów i nałożeniem na nią kary, o której mowa w pkt II.1) decyzji,

2) naruszenie art. 3 ust. 2 unpk poprzez uznanie, iż podpisanie przez konsumentów zawierających umowy (...) poza lokalem przedsiębiorstwa nie stanowi potwierdzenia przez konsumenta, iż został poinformowany na piśmie przed zawarciem umowy (...) o prawie odstąpienia od niej w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia oraz otrzymania przez niego wzoru oświadczenia o odstąpieniu, co w konsekwencji doprowadziło do uznania, iż (...) nie spełnia obowiązków z art. 3 ust. 1 unpk i zastosowania wobec (...) art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik.

Z ostrożności procesowej, razie nieuwzględnienia ww. zarzutów powód zarzucił:

3) naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 uokik w zw. z art. 3 ust. 1 unpk poprzez uznanie, iż (...) odpowiada za działanie agentów, którzy podpisywali w jej imieniu umowy (...) poza lokalem przedsiębiorstwa i tym samym wydanie wobec niej zaskarżonej decyzji podczas gdy działający w jej imieniu agenci są podmiotami zawodowo prowadzącymi działalność gospodarczą we własnym zakresie i (...) nie można w związku z tym przypisać nieumyślności w naruszeniu przepisów ww. ustaw.

4) naruszenie art. 111 w zw. z art. 106 ust. 1 uokik poprzez pominięcie okoliczności naruszenia przepisu art. 3 ust. 1 unpk w postaci znikomego stosunku konsumentów, wobec których nie zastosowano ww. przepisu przy zawieraniu umowy (...) poza lokalem przedsiębiorstwa do konsumentów, którzy skorzystali z prawa do odstąpienia od umowy (...) w okresie 2010-2013 oraz nieobniżenie kary pieniężnej wskazanej w pkt. II.1) zaskarżonej decyzji z uwagi na nieumyślność zachowania przypisywanego (...) co doprowadziło do naruszenia art. 106 uokik i nałożenia na (...) zbyt wygórowanej kary pieniężnej wskazanej w pkt. II.1) decyzji;

- odnośnie pkt I.2) oraz II.2) decyzji:

5) naruszenie art. 2 ust. 2 unpk w zw. z art. 56 ust. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. nr 17, poz. 1800 z późn. zm. dalej: Pt) poprzez uznanie, iż naliczanie przez (...) opłaty wyrównawczej w razie rozwiązania przez konsumenta umowy (...) zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie 10 dni od dnia jej podpisania ma charakter odstępnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 unpk a nie opłaty wskazanej w art. 56 ust. 7 Pt co doprowadziło do zastosowania wobec (...) art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik,

6) naruszenie art. 2 ust. 2 unpk poprzez uznanie, iż omyłkowe naliczanie opłat wyrównawczych wskazanych w Regulaminach (...) za odstąpienie przez konsumenta od umowy (...) zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie 10 dni od dnia jej podpisania stanowi naliczanie odstępnego podczas gdy (...) nie można przypisać winy za ich naliczanie co doprowadziło do naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik i nałożenie na (...) kary pieniężnej wskazanej w pkt II.2) zaskarżonej decyzji.

W razie nieuwzględnienia zarzutu wymienionego w pkt 6 powód zarzucił zaskarżonej decyzji:

7) naruszenie art. 106 ust. 1 w zw. z art. 111 uokik poprzez brak obniżenia kary pieniężnej nałożonej na (...) w pkt. II.2) decyzji przy stwierdzeniu, iż przy naliczaniu opłat wyrównawczych za odstąpienie od umowy (...) zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie 10 dni od dnia jej podpisania (...) działała nieumyślnie podczas gdy okoliczność ta uzasadnia obniżenie kary pieniężnej, o której mowa powyżej.

Na podstawie przedstawionych zarzutów powód wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,

ewentualnie

2) zmianę zaskarżonej decyzji w części poprzez stwierdzenie, iż (...) nie dopuściło się praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wskazanych w pkt. I.1) i/albo pkt II.2) zaskarżonej decyzji,

oraz ewentualnie

3) obniżenie kar pieniężnych wskazanych w pkt II.1) i/albo II.2) do ich wysokości minimalnych,

4) zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód nie zgodził się z Prezesem UOKiK, iż nie informuje konsumentów o możliwości odstąpienia od umowy w terminie 10 dni i nie doręcza konsumentom oświadczenia o odstąpieniu od umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wskazał, że w § 5 ust. 8 Regulaminu wykonywania usługi (...) przez (...) S.A. (dalej: Regulamin), doręczanego przy zawarciu umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, znajduje się informacja o prawie odstąpienia od tej umowy w terminie 10 dni od daty jej zawarcia. Podniósł, że Regulamin musi zawierać elementy wymienione w art.56 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego, co wpływa na jego obszerność. Informacja o prawie do odstąpienia od umowy znajduje się w środkowej części Regulaminu, lecz nie można z tego względu stawiać powodowi zarzutu, iż umowa jest nieczytelna lub nieprzejrzysta. Zauważył, iż z przepisów ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów lub innej ustawy nie wynika, że informacja o prawie do odstąpienia od umowy powinna znajdować się na osobnym formularzu, lub powinna być stylistycznie albo graficznie wyróżniona. W ocenie powoda wygląd graficzny, rozmieszczenie postanowień i wielkość czcionki Regulaminu jest zgodna z powszechnie przyjętymi przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Zdaniem powoda również fakt, że przeważającą część klientów (...) stanowią osoby starsze, nie zasługuje na uwzględnienie. Twierdzenie to nie zostało przez pozwanego udowodnione. Ponadto powód stwierdził, że nie ma obowiązku i kompetencji do sprawdzania, czy konsument zapoznał się i zrozumiał treść umowy. Podpisanie przez

konsumenta Regulaminu i umowy jest dla powoda potwierdzeniem woli zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Przedsiębiorca oświadczył, iż wbrew ustaleniom Prezesa UOKiK przekazuje konsumentom wzory oświadczeń o odstąpieniu od umowy (...). Celem udowodnienia swego twierdzenia powód dołączył do odwołania dowód w postaci płyty CD z 163 przykładowymi oświadczeniami konsumenta oraz 6 przykładowych oświadczeń o odstąpieniu od umowy (...) zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa złożonych na formularzu otrzymanym od (...).

Zdaniem strony powodowej, skargi konsumentów, na które powołuje się pozwany nie stanowią dowodu, że (...) nie wykonuje obowiązku określonego w art. 3 ust.1 unpk. Są to oświadczenia niezidentyfikowanych osób, które mogły zapomnieć, iż zostały poinformowane o możliwości odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub zgubiły formularz oświadczenia, albo chcą wykorzystać sytuację i skorzystać z art. 4 unpk. Nawet, gdyby uznać, że skargi konsumentów stanowią dowód, to ich znikoma ilość w porównaniu do ilości klientów poinformowanych o możliwości rozwiązania umowy przemawia za uznaniem, że zarzucane działanie ma charakter wypadkowy i nie stanowi praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Na podstawie powołanej w odwołaniu treści §5 ust.8 Regulaminu powód stwierdził, że przedstawiciel (...) był zobowiązany do poinformowania konsumenta na piśmie przed zawarciem przez niego umowy (...) poza lokalem przedsiębiorstwa o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni, wręczając mu wzór odstąpienia od umowy. Oświadczył, że z posiadanych informacji wynika, iż działający w imieniu (...) agenci informowali konsumentów o uprawnieniu do odstąpienia od umowy i przekazywali im wzory oświadczeń. Podkreślił, że w toku postępowania administracyjnego przedstawił wzory oświadczeń, które mieli stosować agenci. Podpisanie Regulaminu stanowi pisemne potwierdzenie, że konsument został on poinformowany o prawie do odstąpienia i otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Powód wskazał, że w formularzu umowy również znajduje się oświadczenie, zgodnie z którym konsument, podpisując umowę (...) potwierdza, iż otrzymał Regulamin, zapoznał się z nim i akceptuje jego treść, został poinformowany o uprawnieniu do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa i otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Zdaniem powoda wobec tego, że przepisy ustawy nie określają formy, jaką powinno mieć poświadczenie, podpisanie przez konsumenta Regulaminu spełnia dyspozycję art. 3 ust.2 unpk i jest wystarczające do uznania, że konsument został poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy i otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu, a (...) jest zwolniona z odpowiedzialności za naruszenie art. 3 ust.1 unpk.

Na podstawie przedstawionych argumentów powód stwierdził, że Prezes UOKiK błędnie przyjął, iż działanie (...) narusza art. 3 ust.1 unpk i stanowi podstawę do zastosowania art. 24 ust.1 i 2 uokik oraz art. 106 uokik.

Zdaniem powoda Prezes UOKiK błędnie przypisał (...) winę nieumyślną, gdyż strona powodowa zawierała umowy (...) za pośrednictwem agentów, będących podmiotami profesjonalnie zajmującymi się tego typu pośrednictwem. Powierzając profesjonalnym podmiotom wykonywanie czynności związanych z zawieraniem umów z konsumentami powód dochowało należytej staranności, co wyłącza możliwość przypisania mu winy nieumyślnej.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 111 w zw. z art. 106 uokik powód wskazał, iż przy ustalaniu wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej Prezes UOKiK nie wziął pod uwagę stosunkowo niewielkiej ilości konsumentów, którym nie doręczono formularza oświadczenia o odstąpieniu od umowy w porównaniu do ogólnej liczby konsumentów, którzy w latach 2010-2013 odstąpili od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Ponadto pozwany nie uwzględnił w należyтым stopniu okoliczności, iż działanie (...) nie miało charakteru winy umyślnej. Pomiął również fakt, że (...) planowało przeprowadzenie kampanii informacyjnej o prawach konsumentów wśród pracowników i agentów (...), której celem było odświeżenie niezbędnych informacji i usunięcie jakiegokolwiek potencjalnego zagrożenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów przez nieodpowiednie poinformowanie ich o przysługujących uprawnieniach. Powód wskazał też na rozbieżności w wysokości kar nakładanych przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorców telekomunikacyjnych w związku z naruszeniem art. 3 ust.1 unpk. Zdaniem powoda przedstawione okoliczności uzasadniają obniżenie nałożonej decyzją kary pieniężnej.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 2 ust.2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów w zw. z art. 56 ust. 7 Prawa telekomunikacyjnego powód oświadczył, iż nie naliczał żadnych kar umownych (odstępnego) za odstąpienie od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w przypadku odstąpienia konsumenta w terminie 10 dni od jej zawarcia.

W ocenie (...) kary umownej, o której mowa w pkt 8 Regulaminów (...) i w pkt 7 cennika usług nie można uznać za zastrzeżenie odstępnego z tytułu odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie 10 dni od zawarcia umowy. Zamieszczone w Regulaminach i cenniku regulacje wynikają z przepisów Prawa telekomunikacyjnego. Pobieranie opłaty wiąże się z obowiązkiem wynikającym z konieczności zwrotu równowartości przyznanej ulgi w przypadku rozwiązania umowy przed upływem terminu, na jaki została zawarta. Powód zaznaczył, że konieczne jest rozróżnianie pojęcia odstąpienia od rozwiązania umowy.

Przy odstąpieniu od umowy (...) nie nalicza opłaty wyrównawczej. Nieliczne przypadki naliczenia opłaty wyrównawczej przy odstąpieniu od umowy w terminie 10 dni wynikały jedynie z błędów ludzkich i nie stanowią w ocenie powoda naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, zwłaszcza że po wykryciu tego błędu naliczone opłaty zostały anulowane. Nie jest możliwe wykluczenie błędów popełnianych przez pracowników, jednak (...) nie można z tego względu przypisać winy w postaci nieumyślności.

Powód zarzucił, iż ustalając wysokość nałożonej decyzją w pkt II.2 decyzji kary pieniężnej Prezes UOKiK nie uwzględnił okoliczności, że naruszenie zakazu z art. 2 ust.2 unpk było nieumyślne. Zaznaczył, iż po ustaleniu, że doszło do błędnego naliczenia przez pracownika opłaty wyrównawczej, była ona niezwłocznie anulowana. Zdaniem powoda brak należytego uwzględnienia przez pozwanego nieumyślności przy naliczaniu opłaty, wynikającej z błędu pracownika uzasadnia obniżenie wysokości nałożonej w pkt II.2 decyzji kary pieniężnej.

Prezes UOKiK w odpowiedzi wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Stwierdził, iż w zaskarżonej decyzji dokonał prawidłowych ustaleń. Podkreślił, że jedno postanowienie nakładające na przedstawicieli (...) obowiązek informowania konsumentów o uprawnieniu do odstąpienia od umowy zamieszczone jest wyłącznie w stosowanym przez powoda Regulaminie. Na skutek przyjętej przez (...) formy sporządzenia stosowanego Regulaminu, która zniechęca do jego odczytania, oraz z uwagi na umieszczenie wymienionego postanowienia w środkowej części wzorca odnalezienie go przez konsumenta w Regulaminie jest utrudnione. Prezes UOKiK zaznaczył, iż (...) nie stosuje żadnej innej pisemnej formy informacji dla konsumentów o uprawnieniu do odstąpienia od umowy (...) na podstawie art. 2 ust.1 unpk. Dodał, że w toku postępowania administracyjnego powód złożył blisko 3500 pism konsumentów (oświadczeń) o odstąpieniu od umowy, jednak nie przedstawił żadnego oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, złożonego na przygotowanym przez (...) wzorze oświadczenia. Wskazał, że dopiero do odwołania powód dołączył 6 sporządzonych na piśmie egzemplarzy oświadczenia o odstąpieniu oraz 163 odstąpienia na płycie CD. Jednak dowody te są częściowo nieczytelne lub sporządzone na wzorcu nie pochodzącym od (...), a ponadto zostały sporządzone już po wezwaniu powoda do przedłożenia takich oświadczeń Prezesowi UOKiK. Na podstawie powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że (...) nie wykonuje obowiązku wynikającego z art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów.

W ocenie pozwanego nie zasługiwała na uznanie argumentacja powoda, że nie może on ponosić odpowiedzialności za działania agentów, którzy w imieniu (...) podpisywali umowy z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa. Po analizie umów agencyjnych dotyczących partnerów zewnętrznych Prezes UOKiK stwierdził, że agenci (...) nie byli zobowiązani do przedstawiania konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej za ich pośrednictwem poza lokalem przedsiębiorstwa. Wskazał, że z treści pkt.III.3 załącznika nr 2 do umowy agencyjnej pod nazwą „Załącznik techniczny do umowy agencyjnej nr...” wynika, iż: „Po zweryfikowaniu podpisanych przez Klienta formularzy, Dystrybutor winien pozostawić Klientowi: a) przypadający dlań formularz Umowy Abonenckiej wraz z Regulaminem Świadczenia Usług b) właściwy Cennik, odpowiedni do rodzaju zawartej Umowy Abonenckiej c) ewentualnie inne materiały informacyjne, dostarczone w tym celu przez (...). Załącznik nie wymienia wzoru

oświadczenia o odstąpieniu od umowy oraz jakiegokolwiek pisemnej informacji o uprawnieniu konsumentów związanym z zawarciem umowy poza lokalem przedsiębiorstwa. Prezes UOKiK stwierdził, że przedstawione okoliczności uzasadniają ocenę, iż (...) nie wypełnia obowiązku wynikającego z art. 3 ust.1 unpk.

Zarzut naruszenia art. 2 ust. 2 unpk w zw. z art. 56 ust.7 Pt poprzez uznanie, iż naliczanie przez (...) opłaty wyrównawczej w razie rozwiązania przez konsumenta zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowy (...) w terminie 10 dni od jej podpisania ma charakter odstępnego w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów Prezes UOKiK uznał za nieuzasadniony. Powołał się na skargi, zawiadomienia i pisma konsumentów oraz rzeczników konsumentów dotyczące obciążania przez (...) konsumentów w każdym przypadku odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, co jest niezgodne z art. 2 ust. 2 unpk. Takie postępowanie (...) miało nagminny charakter zaś anulowanie ww. opłat nie było działaniem nieprzymuszonym i nie wynikało z dobrej woli (...), lecz miało miejsce dopiero na skutek pisemnych reakcji klienta bądź po interwencji powiatowych lub miejskich rzeczników konsumentów. Ponadto pozwany wskazał, że nie zasługuje na uwzględnienie powoływania się na omyłkę pracownika. Pracodawca odpowiada za błędy pracowników i ponosi odpowiedzialność za działania powierzone podwładnemu, w związku z czym nie jest to przesłanka do nieuznania winy po stronie (...).

Odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących zasadności i wysokości nałożonej kary pieniężnej Prezes UOKiK wskazał, że przy ustalaniu wysokości kary, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik wziął pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązujących przepisów, przy czym nie stwierdził okoliczności łagodzących lub obciążających. Pozwany podniósł, że kara nałożona w pkt II.1) decyzji stanowi jedynie 2% maksymalnego wymiaru kary, zaś ta nałożona w pkt II.2) to 3,5% maksymalnego wymiaru kary, co łącznie stanowi 5,5% maksymalnego wymiaru kary pieniężnej przewidzianej w art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik W ocenie Prezesa UOKiK jest to kara zapewniająca spełnienie funkcji prewencyjnej jak również represyjnej i jest współmierna do możliwości finansowych powoda.

Odnosnie oświadczenia powoda o zobowiązaniu się do podjęcia kampanii informacyjnej Prezes UOKiK wskazał, iż zostało ono złożone po wydaniu decyzji, a przed wniesieniem odwołania i jako takie należy uznać je za spóźnione i złożone jedynie w celu obniżenia nałożonej kary pieniężnej.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. z siedzibą w R. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczenie usług telekomunikacyjnych dostępu do Internetu, telefonii komórkowej i stacjonarnej w oparciu o własną infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci innych operatorów.

W ramach hurtowego dostępu do sieci (...) S.A. przedsiębiorca, na terenie całego kraju świadczy usługę telefonii stacjonarnej ((...)) o nazwie A. (...) przez (...) S.A. Abonenci usługi (...) są pozyskiwani za pośrednictwem przedstawicieli, działających jako podmioty zewnętrzne. Umowy świadczenia usługi (...), zawierane z abonentami będącymi konsumentami są podpisywane wyłącznie poza lokalem przedsiębiorstwa. Umowy dotyczące innych usług zawierane są w biurach obsługi klienta (...) na terenie województw: (...), (...)- (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...).

Na skutek skarg konsumentów, napływających bezpośrednio do (...), oraz informacji pochodzących od Miejskich i Powiatowych Rzeczników Konsumentów, dotyczących działania (...) S.A. w R., w związku z zawieraniem umów (...) poza lokalem przedsiębiorstwa Prezes UOKiK w dniu 12 grudnia 2011 r. wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia, czy warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) stanowią naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Ze złożonych skarg wynikało, że przy zawieraniu umów usługi (...) przedstawiciele (...) nie informują konsumentów o uprawnieniu do odstąpienia w terminie 10 dni od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od zawartej umowy (...) powiadamia abonenta o obowiązku uiszczenia opłaty naliczonej z

tytułu wypowiedzenia umowy w kwocie wynoszącej maksymalnie 184,50 zł., odpowiadającej wysokości ulgi udzielonej abonentowi w związku z zawarciem umowy (...).

W pismach z dnia 19 grudnia 2011 r., 17 stycznia 2012 r. i 28 marca 2012 r. (...) złożyła wyjaśnienia i dokumenty wymagane przez Prezesa UOKiK. Przedsiębiorca przedstawił Regulamin wykonywania usługi (...), wzorzec umowy (...), dwa rodzaje formularza oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa i trzy regulaminy promocji stosowanej w ramach usługi (...). Poinformował, że w przypadku umów (...), zawieranych wyłącznie poza lokalem przedsiębiorstwa, przedstawia konsumentom Regulamin wykonywania usługi (...). Powołał się na § 5 ust. 8 Regulaminu w brzmieniu „W przypadku zawierania umowy poza lokalem przedsiębiorstwa (...), Regulamin stosuje się z uwzględnieniem przepisów Ustawy o Ochronie Konsumentów, zaś **upoważniony przedstawiciel Operatora powinien** okazać Abonentowi na jego żądanie: dowód tożsamości, pisemne zaświadczenie wydane przez Operatora potwierdzające uprawnienie tej osoby do zawierania umów w imieniu i na rzecz Operatora i aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców Operatora oraz **poinformować przed zawarciem Umowy na piśmie każdego, kto jest Konsumentem o prawie do odstąpienia od Umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia, wręczając mu wzór odstąpienia od Umowy**”. Na podstawie powołanego zapisu przedsiębiorca stwierdził, że podpisując Regulamin konsument, zgodnie z art. 3 ust.2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów poświadczają, iż został poinformowany o prawie odstąpienia od zawartej umowy i otrzymał wzór odstąpienia od umowy. Podpis konsumenta stanowi dla (...) dowód spełnienia obowiązku wynikającego z art. 3 ust.1 unpk. Jednocześnie przedsiębiorca oświadczył, że w przypadku skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni nie obciąża konsumentów opłatą wyrównawczą. Przedstawił spis abonentów (...), podpisane przez nich kopie Regulaminów (...), listę (...) klientów, którzy do 31 grudnia 2011 roku odstąpili od umowy oraz złożone przez tych konsumentów oświadczenia o odstąpieniu od umowy sformułowane w sposób samodzielny, bez wykorzystania przedstawionego przez (...) wzoru odstąpienia od umowy. Przedsiębiorca nie przedstawił żadnego oświadczenia abonenta o odstąpieniu od umowy w 2011 r., sporządzonego na wzorze odstąpienia sformułowanym przez (...). Oświadczył, że przyjmuje od abonentów każde sformułowane na piśmie oświadczenie o odstąpieniu od umowy podpisanej poza lokalem przedsiębiorstwa. Odpowiadając na pytanie dotyczące wymienionych przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 30 grudnia 2011 r. abonentów, którzy złożyli skargi w związku z obciążeniem ich opłatą wyrównawczą (karą) w zw. ze złożeniem oświadczenia o odstąpieniu od umowy przedsiębiorca wyjaśnił, że opłaty były naliczone omyłkowo i zostały anulowane.

Po zapoznaniu się z informacjami uzyskanymi od (...) oraz konsumentów Prezes UOKiK, postanowieniem z 29 marca 2013 r. wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia naruszenia przez (...) przepisów art. 3 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 unpk. Pismem z dnia 29 marca 2013 r. zawiadomił (...) o wszczęciu postępowania i wezwał do ustosunkowania się do stawianych zarzutów, wyjaśnienia i uzasadnienia przyczyn wskazanego działania. Do dowodów wszczętego postępowania zostały zaliczone informacje uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego. W toku postępowania administracyjnego przedsiębiorca, w piśmie z 13 maja 2013 r., powołał się na stanowisko przedstawione w postępowaniu wyjaśniającym i podtrzymał wszystkie złożone w tym postępowaniu wyjaśnienia dotyczące informowania konsumentów na piśmie o prawie do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 2 ust.1 unpk poprzez przekazanie Regulaminu i formularza umowy, wręczania konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Nie zgodził się z zarzutami, iż nie informował konsumentów o prawie odstąpienia od umowy, nie doręczał konsumentom wzoru odstąpienia od umowy i obciążał konsumentów karą umowną za odstąpienie od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie 10 dni.

W piśmie z 21 maja 2013 r. (...) wskazała, że dokonane w postępowaniu wyjaśniającym ustalenia Prezesa UOKiK dotyczą roku 2011. Przedsiębiorca, wskazując omyłkowo art. 56 ust. 7 Pt zamiast art. 57 ust. 6 Pt stwierdził, że na podstawie jego treści uprawniony jest do obciążenia abonenta wartością ulgi, przyznanej mu w związku z zawarciem umowy. Wierzytelność ta nie jest karą umowną lecz odszkodowaniem właściwym. Nie jest też odstępnym, ponieważ jej zapłata nie jest warunkiem odstąpienia przez konsumenta od umowy. W ocenie przedsiębiorcy, na podstawie art. 57 ust. 6 Pt w 2011 r., w każdym przypadku wycofania się konsumenta z umowy, również wskutek odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa (...) przysługiwało prawo do refundacji przyznanej ulgi. Zdaniem

(...), z punktu widzenia przepisów Prawa telekomunikacyjnego, wykonanie przez konsumenta prawa do odstąpienia od umowy nie uchylało roszczenia operatora o zapłatę udzielonej ulgi. Uprawnienie (...) do naliczenia opłaty wyrównawczej, będącej równowartością ulgi udzielonej w 2011 roku, wynikało z art. 57 ust. 6 Pt. Wobec tego nie było to działanie bezprawne i brak podstaw do uznania, że stanowiło praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W piśmie z dnia 19 czerwca 2013 r. pełnomocnik (...) przedstawił listę piętnastu partnerów, którzy pozyskiwali w jego imieniu abonentów usługi (...), oraz oświadczenie jednego z nich o doręczaniu konsumentom przy zawieraniu umowy wzoru oświadczenia o odstąpieniu. (...) zewnątrzni (agenci) nie byli zobowiązani do przedstawienia klientom wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Zgodnie z postanowieniem punktu III.3. „Załącznika technicznego do umowy agencyjnej nr...”: „Po zweryfikowaniu podpisanych przez Klienta formularzy, Dystrybutor winien pozostawić Klientowi: a) przypadający dlań formularz Umowy Abonenckiej wraz z Regulaminem Świadczenia Usług b) właściwy Cennik, odpowiedni do rodzaju zawartej Umowy Abonenckiej c) ewentualnie inne materiały informacyjne, dostarczone w tym celu przez (...). W umowie agencyjnej i załącznikach nie zamieszczono postanowień nakładających na agentów obowiązek informowania konsumentów przed zawarciem umowy w jakikolwiek formie o wynikającym z art. 2 ust. 1 unpk uprawnieniu do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Ze złożonego przez przedsiębiorcę do akt administracyjnych formularza CIT-8 wynika, że w 2012 r. (...) S.A. uzyskała dochód w wysokości (...) zł.

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji (...), mimo wezwań pozwanego, nie przedstawiło żadnego pisemnego potwierdzenia przez konsumenta otrzymania wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Stan faktyczny analizowanej sprawy został ustalony przez Sąd na podstawie informacji oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

W piśmie z dnia 28 marca 2012 r. przedsiębiorca przyznał, że w przypadku dwóch konsumentów zostały naliczone opłaty za odstąpienie w terminie 10 dni od zawarcia umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, które następnie anulowano.

W aktach administracyjnych znajdują się pisma Miejskich i Powiatowych Rzeczników Konsumenta z K., L., P., S., G., N., W. i N. dotyczące łącznie 37 zgłoszonych przez konsumentów przypadków zawierania przez przedstawicieli (...) umów świadczenia usługi (...) bez poinformowania o prawie do odstąpienia od umowy, braku doręczenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy i obciążaniu konsumentów opłatą wyrównawczą w następstwie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni lub przed rozpoczęciem korzystania z usług (...) przez konsumenta.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust. 1 obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej decyzji i wniesienia odwołania ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1, i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby); obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę.

Z kolei art. 2 ust. 2 ww. ustawy stanowi, iż nie jest dopuszczalne zastrzeżenie, że konsumentowi wolno odstąpić od umowy za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że przy zawieraniu umowy (...) przedstawiciel (...) doręczał konsumentowi Regulamin wykonywania usługi. Zgodnie z § 5 ust. 8 Regulaminu, w przypadku zawierania umowy poza lokalem przedsiębiorstwa przedstawiciel operatora powinien poinformować przed zawarciem umowy na piśmie

konsumenta o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia i wręczyć konsumentowi wzór odstąpienia od umowy. W ocenie powoda podpisanie Regulaminu przez konsumenta stanowiło potwierdzenie, iż został on poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy i otrzymał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Podkreślić należy, iż zamieszczone w § 5 ust. 8 Regulaminu postanowienie dotyczy obowiązku, który został nałożony na przedstawiciela operatora. Ze względu na formę sporządzenia Regulaminu, drobnym drukiem, treść postanowienia mogła zostać niezauważona przez konsumenta, który może nie posiadać wystarczającej wiedzy i doświadczenia przy podejmowaniu tego rodzaju czynności. Z treści znajdujących się w aktach administracyjnych pism konsumentów wynika, że przed zawarciem umowy nie byli oni powiadomieni na piśmie o prawie do odstąpienia od umowy zawieranej poza lokalem przedsiębiorstwa i nie otrzymali wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK. W piśmie z dnia 30 grudnia 2011 r. Prezes UOKiK wezwał (...) do złożenia m.in. spisu wszystkich konsumentów, z którymi w okresie od 1 września do 12 grudnia 2011 r. zawarto umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, oraz pisemnych poświadczeń tych konsumentów, sporządzonych w tym samym okresie, z których wynika, że zostali poinformowani o prawie do odstąpienia od umowy i otrzymali wzór oświadczenia o odstąpieniu. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa (...) przedsiębiorca nie przedstawił oświadczeń konsumentów o odstąpieniu od umowy zawartej w okresie od 1 września do 12 grudnia 2011 r., sporządzonych na wzorze, który konsumenci powinni otrzymać w momencie zawierania umowy. Nie przedstawił także pisemnych poświadczeń konsumentów, oraz żadnego innego dowodu, pozwalającego na ustalenie, że przy zawieraniu w okresie od 1 września do 12 grudnia 2011 r. z konsumentami, poza lokalem przedsiębiorstwa umów (...) konsumenci byli pisemnie informowani o prawie do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni i przedstawiciele (...) wręczali konsumentom wzór oświadczenia o odstąpieniu. Przedstawione po złożeniu odwołania, w piśmie z dnia 7 lutego 2014 r. oświadczenia o odstąpieniu (k.346 – 1252 akt sądowych) zostały sporządzone w roku 2012 i dotyczą wyłącznie umów zawartych w tym roku, nie mogą więc stanowić dowodu, że w okresie objętym postępowaniem, którego dotyczy zaskarżona decyzja, w roku 2011 przedstawiciele (...) doręczali konsumentom informację o ich uprawnieniach, oraz wzór odstąpienia a przedsiębiorca spełniał w ten sposób obowiązek wynikający z art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów.

Zdaniem Sądu nie można zgodzić się z stanowiskiem powoda, że doręczenie Regulaminu i jego podpisanie przez konsumenta, daje podstawy do uznania, iż przy zawieraniu z konsumentami umów poza lokalem przedsiębiorstwa (...) spełniało obowiązki ustalone w art. 3 ust.1 unpk. Samo złożenie podpisu pod Regulaminem nie może być dowodem, że konsument zapoznał się z jego treścią i został poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy. W żadnym wypadku podpisanie Regulaminu nie stanowi także dowodu, że konsument otrzymał uprzednio wzór oświadczenia o odstąpieniu z oznaczeniem nazwiska (nazwy) i adresem przedsiębiorcy, z którym zawarł umowę (...). Również w postępowaniu prowadzonym na skutek odwołania od decyzji Prezesa UOKiK powód nie wykazał, że zawierając w 2011 r. z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa umowy (...) spełniał obowiązki określone w art. 3 ust.1 unpk.

W świetle powyższego zarzuty powoda, dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych i stwierdzenia, iż (...) nie wykonywało obowiązków określonych w art. 3 ust.1 unpk, polegających na pisemnym informowaniu konsumentów o prawie do odstąpienia od umowy i doręczaniu konsumentom wzoru oświadczenia o odstąpieniu, nie zasługują na uwzględnienie.

Nie można również uznać za trafny zarzuty odwołania dotyczącego naruszenia art. 3 ust.2 unpk, ponieważ podpisanie przez konsumenta Regulaminu nie stanowi potwierdzenia, że został on na piśmie poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa i otrzymał wzór odstąpienia od umowy.

Przedstawione działanie (...), jako sprzeczne z przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów należało uznać za bezprawne, co daje podstawy do stwierdzenia, iż spełniało przesłanki praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zdaniem Sądu nie zasługuje na uwagę przedstawiona w odwołaniu argumentacja, iż (...) nie odpowiada za działanie agentów, podpisujących w imieniu powoda umowy (...) z konsumentami, ponieważ agenci byli podmiotami zawodowo

trudniami się tego rodzaju działalnością gospodarczą i z tej przyczyny nie można (...) postawić zarzutu naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Trafnie w odpowiedzi na odwołanie wskazał Prezes UOKiK, że z dokumentów stosowanych przez (...) w kontaktach z „partnerami zewnętrznymi”, zawierającymi w imieniu i na rzecz powoda umowy (...) poza lokalem przedsiębiorstwa, nie wynika, że agenci mieli obowiązek przedstawiać konsumentom wzór oświadczenia o odstąpieniu od zawartej za ich pośrednictwem umowy lub informować o prawie do odstąpienia od umowy w określonym ustawą terminie. Zgodnie z treścią pkt III.3 „Załącznika technicznego do umowy agencyjnej nr ” przedstawiciel (...) (dystrybutor) miał przekazać konsumentowi formularz umowy, Regulamin, cennik opłat właściwy dla danej usługi i ewentualnie przekazane przez (...) materiały informacyjne. Skoro w umowie z partnerami zewnętrznymi przedsiębiorca nie ustalił, że do obowiązków agentów przy zawieraniu w jego imieniu poza lokalem przedsiębiorstwa z konsumentami umów (...) należy wykonanie działań określonych w art. 3 ust. 1 unpk, odpowiedzialność z tytułu braku realizacji tego obowiązku przez podmioty zewnętrzne spoczywa na (...). To powód jako przedsiębiorca telekomunikacyjny, świadczący zawodowo usługi na rzecz konsumentów powinien dopilnować, aby podejmowane w jego imieniu działania, dotyczące konsumentów były wykonywane w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami.

Za całkowicie błędny należało uznać zarzut powoda dotyczący naruszenia art. 2 ust.2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów w zw. z art. 56 ust. 7 Prawa telekomunikacyjnego. Określone w zaskarżonej decyzji działanie (...), naruszające interesy konsumentów nie dotyczyło pobierania od konsumentów opłaty wyrównawczej w przypadku, gdy doszło do jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta. W odwołaniu powód wskazał na konieczność odróżnienia odstąpienia od umowy od rozwiązania umowy. Przepis art. 56 ust.7 Pt, który w istocie miał na myśli powód, dotyczy ograniczenia wysokości roszczenia dostawcy usług w przypadku rozwiązania umowy przed upływem określonego terminu jej obowiązywania. Przepis art. 56 ust. 7 Pt nie zabrania pobierania takiej opłaty w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy w sposób w nim określony. Nie daje jednak przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, jakim jest (...) uprawnienia do obciążania jakkolwiek opłatą konsumentów, którzy na podstawie art. 2 ust.1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa. Takie działanie jest bowiem sprzeczne z art. 2 ust.2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów. Przepis ten ma charakter *lex specialis* w stosunku do przepisów kodeksu cywilnego dotyczących roszczeń odszkodowawczych z tytułu niewykonania umowy wzajemnej. W tym stanie przyjęta przez (...) interpretacja postanowień pkt 4, 7 i 8 Regulaminów promocji oraz pkt 7 cennika opłat, zgodnie z którą po odstąpieniu przez konsumenta od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa powodowi na podstawie art. 57 ust. 6 Pt służyło roszczenie o zapłatę kwoty równej wysokości udzielonej abonentowi niewykorzystanej ulgi i podejmowanie na tej podstawie przez (...) działań polegających na naliczaniu opłaty wobec konsumentów, którzy w terminie ustawowym skutecznie złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa stanowiło naruszenie zakazu określonego w art. 2 ust. 2 unpk. O podejmowaniu przez (...) takich działań świadczą informacje zawarte w skargach składanych przez konsumentów, które znajdują się w aktach administracyjnych. Pośrednim dowodem takiego działania są oświadczenia samego powoda o rezygnacji z dochodzenia kwoty wskazanej w wezwaniu oraz tłumaczenie, że naliczenie opłaty było skutkiem pomyłki pracownika. Każde takie działanie jako naruszające art. 2 ust. 2 unpk i nie mające podstaw w przepisach obowiązującego prawa, było bezprawne.. Wynikająca z błędnej wykładni art. 57 ust. 6 Pt praktyka (...) dotyczy wszystkich konsumentów, do których potencjalnie skierowana jest oferta usług powoda i z tego względu należało ją uznać za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Bez znaczenia dla uznania działania (...) za niedozwolone jest okoliczność faktycznego wycofywania się przedsiębiorcy z dochodzenia zapłaty naliczonej kwoty w przypadku podejmowania przez konsumentów działań zmierzających do ochrony prawa do bezpłatnego odstąpienia od umowy na podstawie art. 2 ust.1 unpk.

Mając na uwadze, że zasięg działania (...) obejmuje obszar całego kraju, a oferta świadczenia usługi (...) skierowana jest do nieograniczonej liczby abonentów zgodzić się należy z pozwanym, że wskazane w pkt I. 1 i 2 zaskarżonej decyzji działanie powoda naruszało lub potencjalnie mogło naruszać interesy nieograniczonej liczby konsumentów i spełniało cechy praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust.1 i 2 uokik.

Stwierdzenie, że działanie (...) spełnia przesłanki praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, uprawniało Prezesa UOKiK do nałożenia na tego przedsiębiorcę, w oparciu o przepis art. 106 ust.1 uokik, kary pieniężnej z uwzględnieniem przewidzianych w art.111 dyrektyw wymiaru kary.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji, przy ustalaniu wysokości nałożonej na powoda kary pieniężnej Prezes UOKiK uwzględnił fakt, że działanie przedsiębiorcy nie było umyślne.

Analizując okoliczności naruszenia, zgodzić się należy z pozwanym, iż oceny działań powoda należy dokonać z uwzględnieniem, określonego w art. 355 § 2 k.c. jej zawodowego charakteru. Na powodzie jako profesjonalście ciąży obowiązek dołożenia szczególnej staranności w staranności w stosunkach z konsumentami jako słabsza stroną umowy.

Z akt administracyjnych (k.12 – 20) wynika, że pierwsze informacje dotyczące bezprawnych działań powoda pochodzą z października 2010 roku. Oznacza to, iż okres stosowania niedozwolonej praktyki jest długotrwały.

Z uwagi na fakt, iż ilość konsumentów, którzy w 2011 roku złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy wynosiła 3484 osób uznać należało, iż działanie powoda stanowiło zagrożenie interesu wszystkich tych osób. Ponadto oferta powoda jest skierowana do wszystkich konsumentów, którzy potencjalnie mogą być abonentami (...). Uzasadnione jest więc uznanie, iż stopień szkodliwości naruszenia przepisów ustawy był znaczny.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu w sprawie nie występowały okoliczności uzasadniające obniżenie nałożonych przez Prezesa UOKiK kar pieniężnych.

Sąd oddalił wnioski powoda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków na okoliczności wskazane we wnioskach uznając zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów jest wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto okoliczności dotyczące faktycznej realizacji umów przez niektórych agentów i stosowania procedur wewnętrznych nie ma wpływu na treść wyroku.

W sprawie nie było podstaw do uwzględnienia wniosków dowodowych powoda dotyczących decyzji Prezesa UOKiK w sprawie praktyki stosowanej przez innego operatora telekomunikacyjnego, wyciągów z CEIDG i KRS dotyczących działalności podmiotów zewnętrznych i regulaminów świadczenia usług telekomunikacyjnych innych operatorów. Okoliczności, których powyższe dowody dotyczyły nie były kwestionowane przez pozwanego i nie miały wpływu na ocenę zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia, oddalił odwołanie jako bezzasadne (art.479^{31a} §1 kpc).

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz.